

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

12/2018

PROSINEC

**Ekumenická bohoslužba za oběti
dopravních nehod proběhla
v dálniční kapli Smíření 18. listopadu**

Foto Jiří Strašek

ADVENT A VÁNOCE

Kostel Nanebevzetí Panny Marie
ve Františkánské ulici 2018

ADVENT

O adventních nedělích 2. 12. / 9. 12. / 16. 12. / 23. 12.

6.45	Ranní mše svatá se zpěvy rorátů v podání Plzeňského literátského bratrstva
15.00	Adventní půlhodinky – varhanní improvizace
1. prof. Jaroslav Vodrážka, 2. Jakub Janšta,
3. Vladimír Roubal, 4. Přemysl Kšica
2. 12. 18.00	Slavnostní rozsvícení vánočního stromu
náměstí Republiky
3. 12. 19.00	Koncertní provedení rorátů (soubor Ritornello
pod vedením Michaela Pospíšila)
9. 12. 10.30	Mše svatá s gregoriánským chorálem
(Schola Cantorum Pilsensis)
10. 12. 18.00	Adventní koncert studentů Konzervatoře Plzeň
14. 12. 17.00	Večerní komentovaná prohlídka s návštěvou
půdy (věž katedrály sv. Bartoloměje)
19 – 22	Light4You
15. 12. 17.00	Večerní komentovaná prohlídka s návštěvou
půdy (věž katedrály sv. Bartoloměje)

VÁNOCE

24. 12. 9 – 17	Rozdávání Betlémského světla v kostele
Nanebevzetí Panny Marie
11.00	Staroplzenecký živý Betlém
na náměstí Republiky
13 – 17	Rozdávání Betlémského světla před katedrálou
24.00	Půlnoční bohoslužba s biskupem Tomášem
25. 12. 10.30	Slavnostní mše svatá s biskupem Tomášem
16.00	Slavnostní nešpory s biskupem Tomášem
účinkuje Katedrální schola pod vedením
Petra Kryla, varhany: Jitka Chaloupková
26. 12. 15.00	Vánoční koncert pro Tříkrálovou sbírku
(Skupina Ouo Vadis)
29. 12. 16.00	Česká mše vánoční J. J. Ryby
účinkuje soubor Resonance a členové orchestru
Divadla J. K. Tyla, řídí: Jitka Chaloupková

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO, CHODSKÉ NÁMĚSTÍ

8. 12. 18.30	Rodrigo Rodriguez – adventní koncert
(písně latinsko-amerických skladatelů,
české koledy upravené pro kytaru,
křesťanské duchovní písně...) |
|--------------|--|

Jak to bylo: Diecézní charitě Plzeň je 25 let.

Na začátky Diecézní charity vzpomínám s velkou vděčností. Otec biskup František ji ustanovil 11. listopadu 1993, půl roku poté, kdy byla zřízena plzeňská diecéze.

Na začátku jsme převzali tři dobrovolné Charity od Diecézní charity České Budějovice a osm Charit od Arcidiecézní charity Praha, v tomto týmu byla i Městská charita Plzeň a v rámci spolupráce s Českou katolickou charitou zde fungoval státní experiment domácí péče. Tento projekt mohl ke konci roku 1993 skončit, nebo naopak. Tehdejší vedení Městské charity Plzeň službu převzít nechtělo, a tak byla zřízena Diecézní charita v tomto ohledu v pravý čas. Spolu se mnou jako ředitelem Diecézní charity Plzeň byla jmenována i nová ředitelka Městské charity Anna Srbová a nalezli jsme shodu, že je dobré tuto službu převzít a zachovat.

Diecézní charita sídlila zpočátku v jedné místnosti. Vzpomínám, že tam byl velký obraz sv. Anežky České, která měla otevřenou náruč a podávala nám chléb, abychom s pomocí Boží jej mohli rozdávat potřebným. Vedle pracoval tým Městské charity a Charitní ošetrovatelské služby. Bylo to podivuhodné a tajil se nám dech.

Vybavuje se mi, jak jsme jezdili po našich Farních charitách a pod-

porovali společenství, napřed autobusem, pak nám přátelé v Praze darovali ojeté auto, byl to velký pokrok pro cestování po diecézi. Dodnes jsem vděčný dobrovolné sekretářce Františce Schmídové, která nám vytvářela záze-
mí. Pomáhali jsme potřebným lidem, kteří byli zasaženi válkou na Balkáně. Začala se budovat síť šatníků a center pomoci, návštěvní služba, organizovalo se mnoho benefičních plesů, otevírala se srdce a poznání.

Cestovali jsme do partnerské diecéze Řezno, která nám tolik pomáhala od počátku a je po celých 25 let vynikající sestra a kamarádka. Hodně nám daly právě zkušenosti z Řezna, kde věděli, kdo je člověk bez domova, matka s dítětem v nouzi, znali mnoho dalších služeb pomoci. To samé jsme zažili v Rakousku, Belgii, Francii.

Tak se trvale budoval tým dobrovolníků, komunikovalo se na samosprávách a pozvolna začala další etapa rozvoje služeb Charity.

V roce 1994 bylo důležité otevření centra pomoci lidem bez domova, tj. Domova svatého Františka v tzv. Domečku u františkánů. V roce 1997 vznikl Domov sv. Zdislavy v Plzni a v Domažlicích se začalo s přípravou, která byla korunována výsledkem v roce 1999. Rozvíjela se pečovatelská služba, vznikaly další Charity.

V roce 2002 byla pro nás všechny velkou událostí povodeň v Plzeňském kraji. V té době již bylo několik dobrovolných Charit proměněno v profesionální Charity se svými službami a postupně se rozrůstal tým zaměstnanců a ředitelů.

Nedá se popsat vše. Je to uchováno uvnitř životů a svědectví mnoha lidí,

kterí dobrovolně pomáhali a pomáhají, v Charitě pracovali a pracují. Podporu potřebným poskytlo mnoho kněží, např. P. Michal Pometlo, Mons. Antonín Hýža, P. Jiří Barhoň, Mons. Josef Žák, P. Martin Sedloň, či jáhnů jako např. Ladislav Lego. Nemůžeme zapomenout na obětavého prezidenta Diecézní charity Mons. Vladimíra Borna, jehož funkci převzal se stejným nasazením emeritní biskup František Radkovský.

Je krásné žít vděčností všem a děkovat, že se nám na cestě života dává poznat Hospodin a zná nás jménem a povolává tajuplně do společné služby. K tomu je mnoho povzbuzení a podkladů.

Drazí dobrodinci, zaměstnanci, vedoucí pracovníci a dobrovolníci, nedá se vyslovit, za kolik dobra při vaší službě je vám Charita zavázána. Moc si vás všech vážím a vnímám, jak se na cestě služby a duchovní obnovy posiluje schopnost k vytváření skvělých týmů. Kvalitní služba a pomoc tolika lidem je pro nás všechny velkým darem.

Dovolím si vás, milí čtenáři, tímto pozvat k návštěvě našich stránek www.dchp.cz. Zde můžete sledovat život Charity v naší diecézi.

Jsmo trvale otevření všem dalším dobrovolníkům a spolupracovníkům. Moc vás všechny potřebujeme.

Děkujeme také za všechny, kdo nás doprovázejí v důležitém projektu Tříkrálové sbírky už od roku 2000.

Děkuji za 25 let ve službě, která je pro mne velkým darem od Boha a od vás všech.

Jiří Lodr

Ředitel Diecézní charity Plzeň

Co nového přinesla Synoda o mladých lidech?

Po necelých čtyřech týdnech skončila v sobotu 27. října hlasováním o závěrečném dokumentu Synoda na téma „Mladí lidé, víra a rozlišování povolání“. Biskupové se na mladé obrátili i krátkým listem s ujištěním, že je církev nikdy neopustí a je připravena je doprovázet. V neděli 28. října se konala na závěr XV. řádného synodního shromáždění v Bazilice sv. Petra slavnostní mše svatá.

„Krása této synody spočívala v tom, že mezi námi bylo spousta mladých, kteří jsou nadějí pro budoucnost,“ uvedl jeden z biskupů. Mladí ale nejsou jen budoucností, ale již přítomností, a synoda jim dala novou naději.

Církev potřebuje nadšení mladých

V závěru synody se biskupové obrátili na mladé lidi krátkým listem, ve kterém jim vyjadřují blízkost a podporu s ujištěním, že „Církev je matkou, neopustí vás; je připravena vás doprovázet na nových cestách...“ Na druhou stranu list také vyjadřuje, že „Církev i svět naléhavě potřebuje vaše nadšení.“ V plném znění si ho můžete přečíst na stránkách Vatican News.

Závěrečný dokument je výsledkem společné práce

V sobotu 27. října odpoledne proběhlo hlasování o závěrečném dokumentu, který je v plném znění na webu zatím v italském jazyce. Dokument je rozdělen do 167 odstavců, ve struktuře odráží trojílnou skladbu Instrumentum laboris a zároveň se nechává inspirovat pasáží o cestě učeníků do Emauz. Všechny články dokumentu byly schváleny 2/3 většinou, hlasování bylo přítomno 249 synodních otců. Dokument je nyní v rukách Svatého otce a také je dán celé církvi jako výsledek této synody a stane se jakousi „mapou“, jakým směrem naměřovat další kroky církve. (čl. 3)

"Právě jsme schválili závěrečný dokument synody o mládeži! Jsem nadšen! Církev naslouchající, na cestě, prosící za odpuštění, ukazující na Krista, nikoliv na sebe, nutnost zásadně posílit roli ženy, otevřená vyjádření o sexualitě! Bohu a papeži Františkovi díky!" Tomáš Holub (@TomasHolubPB) 27. října 2018

I. „Kráčel s nimi“

Církev naslouchající

V první části dokument mapuje situaci dnešní mládeže a zdůrazňuje, že mladí lidé chtějí být „vyslechnuti, uznáni a doprovázeni“. (čl. 7)

Je potřeba se věnovat náležitě přípravě laiků, kteří by byli schopni mladou generaci doprovázet. (čl. 9)

Dokument zdůrazňuje rozdílnou situaci církve v různých částech světa, a proto je důležité vzít na vědomí, že křesťan by vůči tomu neměl být lhostejný. (čl. 12) Biskupové poukazují na nenahraditelnou roli škol, kde mladí tráví velmi mnoho času, a zejména pak na katolické vzdělávací instituce, které jsou povolány zabývat se vztahem mezi vírou a otázkami současného světa. (čl. 15)

Farnost potřebuje nově promýšlet své misionářské poslání. (čl. 18)

Semináře by měly zohledňovat dosažitelnou zkušenost kandidátů. (čl. 20)

Tři klíčové křižovatky

Web a sociální sítě představují mimořádnou příležitost pro dialog s mladými a přístup k informacím. V mnoha zemích jsou nyní webové a sociální sítě zásadní formou, jak zapojit mladé lidi do pastoračních aktivit. (čl. 22)

Dokument poukazuje na situaci migrantů, neboť mnoho mladých se tak snadno stává obětmi obchodu, drog a zneužívání všeho druhu. Církve má před sebou jednak starost o tyto mladé oddělené od svých rodin, ale chce je také vnímat jako příležitost obohacující komunity a společnost. (čl. 27)

Dokument se věnuje různým druhům zneužívání, jak v oblasti moci, svědomí, ekonomiky, tak i v oblasti sexu. Synodní otcové volají po rigorózních preventivních opatřeních, počínaje výběrem těch, kterým budou svěřeny úkoly v oblasti výchovy. (čl. 30)

Identita a vztahy

Rodina je primární společenství víry a domácí církve a velkou roli při předávání víry hrají prarodiče. Dokument varuje před oslabováním postavy otce a

před stylem života těch dospělých, kteří chtějí za každou cenu působit mladistvě. (čl. 32-33)

V otázkách ohledně sexuality žádají mladí od církve jasné a empatické slovo, neboť sexuální morálka je často příčinou nepochopení a oddálení se od církve a jednání církve je často chápáno jako odsuzující. (čl. 39)

Další okruh témat se dotýká rizikových situací v různých oblastech a kontextech života: od nezaměstnanosti, přes pronásledování či sociální exkluzi z náboženských, etnických či ekonomických důvodů. (čl. 40-42)

Být mladými dnes

Nelze podceňovat jako pastorační zdroje také umění a hudbu, které jsou privilegovaným způsobem vyjadřování víry a hrají důležitou roli při evangelizaci. Vybízí rovněž k liturgické obnově, protože mladí lidé touží po živé a autentické liturgii. (čl. 47)

Mladí lidé volají po svěží, autentické a radostné liturgii. (čl. 51)

Mnoho mladých chce také využít svůj talent a kreativitu a touží se aktivně zapojit do života církve. (čl. 52)

Nejednohlasně odsouhlaseným článkem je také role žen v církvi. Je potřeba jim dát jak ve společnosti, tak i v církvi větší uznání a docenění. Mnoho žen vykonává v církvi nenahraditelnou roli, ale na mnoha místech je těžké jim dát prostor v rozhodovacích procesech. Synoda doporučuje, aby si všichni více uvědomovali naléhavost nezbytné změny. (čl. 55)

II. „Otevřely se jim oči“

Dar mládí

Bůh promlouvá k církvi také prostřednictvím mladých, kteří do ní vnášejí

zdravý neklid a dynamismus. (čl. 66)
 Jistým kompasem pro mladé lidi je poslání k darování sebe sama, které vede k autentickému a trvalému štěstí. (čl. 69)
 Základní podmínkou autentického života je svoboda, kterou nám Ježíš nebere, nýbrž nás k ní osvobozuje, protože pravá svoboda je možná pouze ve vztahu k pravdě a lásce. (čl. 73)

Tajemství povolání

Najít své povolání je dlouhou cestou, a proto je potřeba mladým na této cestě poskytnout pomoc, aby různé zkušenosti dokázali číst ve světle víry. (čl. 77)
 Každý život je povoláním ve vztahu k Bohu, není plodem náhody nebo soukromým majetkem. (čl. 82) Každé křesťenské povolání je povoláním ke svatosti. (čl. 84)

Kromě povolání k manželství a do zasvěceného života zmiňuje dokument také nový trend, kterým jsou tzv. singels, jak dobrovolní, tak i nedobrovolní. Církev si uvědomuje, že tento stav, přijatý v logice víry a jako dar, se může stát jedním z mnoha způsobů cesty ke svatosti. (čl. 90)

Poslání k doprovázení

Doprovázení je posláním církve jak na osobní, tak i skupinové úrovni a týká se všech kategorií mladých lidí. (čl. 95-96)
 V procesu doprovázení je důležité naslouchání životu, setkání s Ježíšem a dialog mezi svobodou Boží a osobní. (čl. 97) Závěrečný dokument si všímá důležitosti svátosti smíření v životě z víry. (čl. 98)

Ohledně rozhodnutí k celibátu text konstatuje, že by měl být chápán jako dar přijímaný ve svobodě, radosti, nezisknosti a pokoře. (čl. 100)

Ti, kdo mladé lidi doprovázejí, mají být

vyváženými osobnostmi připravenými naslouchat ve víře a modlitbě, osobnosti vědomé si vlastních slabostí a křehkosti, a proto vystupující vstřícně bez moralismů, připravené poskytnout bratrské napomenutí prosté manipulačních postojů. (čl. 102)

Umění rozlišování

Společnými body při rozlišování by měly být: přítomnost Boha v životě každého člověka, možnost rozpoznat jednání, role modlitby, život ze svátostí a askeze, neustálá konfrontace s Božím slovem, svoboda s ohledem na získané jistoty, konfrontace s každodenním životem, důležitost vhodného doprovázení. (čl. 104)

Dokument také zdůrazňuje momenty ztišení, kontemplace a naslouchání Božímu slovu a zpytování svědomí. (čl. 108)

III. „Vydali se na cestu“

Synodalita a misionářský styl

Již od začátku příprav na synodu mladí vyjádřili touhu se zapojit a být spolu-protagonisty života a poslání církve. (čl. 119)

Účast mladých lidí na synodě přispěla k „probuzení“ synodality, která je základním rozměrem církve. (čl. 121)

Církev má být církví misionářskou a „synodalita“ je stylem, který pobízí k přechodu od „já“ k „my“, bere v úvahu mnohost tváří, vnímavostí a kultur. (čl. 125)

Kráčej společně v každodenním životě Farnost by se měla stát vícegeneračním prostředím, z něhož pramení misie k těm nejpotřebnějším. Je proto potřeba přehodnotit pastorační činnost farnosti a zaměřit ji více k misionářské horlivosti. (čl. 129)

Pouze pastore, která je schopná obnovit sebe sama, se může stát pro mladé lidi přitažlivou. (čl. 138)

Obnovené misijní poslání

Závěrečný dokument synody se věnuje také digitální oblasti, která je integrální součástí života mládeže. Dokument shrnuje světa a stíny sociálních sítí zrychlujících na jedné straně oběh informací a podporující aktivní občanství, ale na druhé straně usnadňují manipulaci, zneužívání, šíření násilí až po cyberbullismus a pornografii. Synoda doporučuje vytváření nových nástrojů a organismů zaměřených na šíření kultury a evangelizace za využití digitálních technologií. Navrhuje také zavedení systému certifikovaných katolických portálů, které by pomohly zamezit oběhu fake news o církvi. (čl. 145-146)

Dalším tématem jsou migranti. V tomto smyslu zaznívají opět slova papeže Františka „přijímat, chránit, podporovat a integrovat“. (čl. 147)

Dokument se znovu vrací k roli ženy v církvi a hledá způsob ke kulturní konverzi a změně každodenní pastorační činnosti. Jedná se především o přítomnost žen v církevních orgánech na všech úrovních, včetně odpovědnosti a účasti žen v rozhodovacích procesech v církvi s respektem k roli kněží, jako ordinovaných služebníků. (čl. 148)

Sexuální morálka je často vnímána jako „prostor soudu a odsouzení“ a biskupové přiznávají, jak obtížné je v současném kulturním kontextu předávat „krásu křesťanské vize tělesnosti a sexuality“ a vybízejí k vypracování konkrétních formačních programů. „Je zapotřebí nabídnout mladým antro-

pologii afektivní a sexuality schopnou ukázat správně hodnotu čistoty“ pro lidský růst „ve všech životních stavech“. (čl. 149-150)

Synoda znovu potvrzuje, že Bůh miluje každého člověka a staví se proti jakékoli diskriminaci a násilí na sexuálním základě. Proto doporučuje programy doprovázení ve víře pro homosexuály. Na této cestě se má homosexuálně orientovaným jednotlivcům napomáhat k pochopení vlastního příběhu, k odpovědnému a svobodnému přijetí svého křesťanského povolání, k rozpoznání svého přání přináležit k životu společenství a podílet se na něm a k rozlišení nejlepších způsobů, jak je realizovat. (čl. 150) Synoda podporuje snahu mladých v ekumenickém dialogu. (čl. 156)

Výchova k celistvosti

Dokument také zdůrazňuje důležitou roli při doprovázení před i po vstupu do manželství, doporučují ustanovení týmů zahrnujících manželské páry, které by se podílely na formaci v seminářích a řeholních institutech. (čl. 162)

Zvláštní pozornost požadují zejména v oblasti výběru kandidátů kněžství, kde případná „vztahová a afektivní nestálost a nedostatečná zakotvenost v církvi mohou být nebezpečným signálem.“ (čl. 163)

V závěru připomíná dokument povolání ke svatosti, ke které jsou pozváni všichni. „My musíme být svatými, abychom mohli ke svatosti přizvat i mladé,“ uvádí se v předposledním článku dokumentu.

(zdroj: Tiskové středisko Svatého stolce, Vatican News)

Poselství papeže Františka

Poselství papeže Františka ke druhému Světovému dni chudých

V neděli 18. listopadu si církev připomněla Světový den chudých, který papež František ustanovil na závěr roku Božího milosrdenství vždy na 33. neděli v mezidobí. Letos proběhl již podruhé a ve svém poselství se papež opřel o slova žalmu „Hle, ubožák zavolal a Hospodin slyšel“ (Ž 34,7).

„Hle, ubožák zavolal a Hospodin slyšel“ (Ž 34,7).

Žalmistova slova se stávají našimi ve chvíli, kdy jsme sami voláni, abychom se setkali s různými situacemi utrpení a vyloučení na okraj, ve kterých žije tolik našich bratří a sester, které obvykle označujeme obecným pojmem „chudí“. Pisateli těchto slov není uvedena situace cizí, naopak. On sám má přímou zkušenost s chudobou, ale proměňuje ji v píseň chvály a vděčnosti Pánu. Tento žalm dnes umožňuje i nám, kteří jsme ponořeni do tolika forem chudoby, abychom pochopili, kdo jsou skuteční chudí, tedy ti, ke kterým máme obrátit svůj pohled, naslouchat jejich volání a poznat jejich potřeby. Je nám především řečeno, že Pán naslouchá chudým, kteří k němu volají, a je dobrý k těm, kteří, se srdcem sklíčeným smutkem, samotou a vyloučením, u něj hledají útočiště. Poslouchá všechny ty, jejichž důstojnost je pošlapávána, a oni mají přesto sílu obrátit svůj pohled vzhůru, aby obdrželi světlo a útěchu. Naslouchá těm, kteří

jsou pronásledováni jménem falešné spravedlnosti, utlačováni politikami nehodnými toho jména a vystrašení násilím; i přesto dokážou najít v Bohu svého Spasitele. To, co z této modlitby vysvítá, je především pocit odevzdání a důvěry v Otce naslouchajícího a přijímajícího. V celé délce vlny těchto slov můžeme hlouběji pochopit to, co Ježíš vyhlásil slovy blahoslavenství: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království“ (Mt 5,3). V síle této jedinečné a z mnoha ohledů nezasloužené a plně nevyjádřitelné zkušenosti lze nicméně vnímat touhu sdělit ji druhým, nejprve těm, kteří jsou podobně jako žalmista chudí, odmítaní a vylučovaní. Vždyť žádný se nemůže považovat za vyloučeného z Otcovy lásky, a to zvláště ve světě, který jako první cíl často vyvyšuje bohatství a vede k uzavřenosti do sebe sama.

Třemi slovesy charakterizuje žalm postoj chudého a jeho vztah k Bohu. Především sloveso „volat“. Podmíněnost chudobou se nedá vystihnout jedním slovem, ale stává se křikem, který proniká nebesa a dochází k Bohu. Co jiného vyjadřuje volání chudého než právě jeho utrpení a samotu, jeho zklamání a naději? Můžeme se ptát: Jak je možné, že tento křik, který vystoupí až před tvář Boží, nedokáže dolehnout k našim uším a nechává nás netečnými a chladnými? U příležitosti tohoto Dne jsme volání k vážnému zpytování svědomí, abychom poznali, zda opravdu jsme schopni naslouchat chudým. To, co potřebujeme, je ticho k naslouchání, abychom zachytili jejich hlas. Pokud příliš mluvíme my, nedo-

kážeme uslyšet je. Mám často obavu, že tolik iniciativ, jakkoli jsou záslužné a potřebné, děláme víc proto, abychom uspokojili sebe samotné, než abychom vyslyšeli volání chudáka. V takovém případě, ve chvíli, kdy chudí o sobě dávají vědět křikem, nejde o odpovídající vztah, protože není schopen vstoupit do souzvuku s jejich situací. Cele jsme uvíznuli v léčce kultury, která nutí dívat se na sebe do zrcadla a přehnaně o sebe pečovat a domnívat se, že jedno altruistické gesto by mělo stačit k tomu, abychom se cítili uspokojení, aniž bychom se přímo nechali ohrozit.

Druhé sloveso je „odpověď“.

Hospodin, říká žalmista, nejen že naslouchá křiku chudého, ale také mu odpovídá. Jeho odpověď, jak je to potvrzeno celými dějinami spásy, je plnou účastí lásky na situaci chudáka. Bylo tomu tak, když Abrám předkládal Hospodinu svoji prosbu mít potomstvo, třebaže on sám i jeho žena Sára už byli pokročilého věku a děti mít nemohli (srov. Gn 15,1–6). Podobně se to stalo, když měl Mojžíš zjevení Božího jména v hořícím keři a obdržel poslání vyvést lid z Egypta (srov. Ex 3,1–15). A tato odpověď se potvrzovala během celé cesty lidu na poušti: když pociťoval hlad a žízeň (srov. Ex 16,1–16; 17,1–7) a když upadal do ještě horší ubohosti, tedy nevěrnosti smlouvě a modloslužbě (srov. Ex 32,1–14). Boží odpověď chudému je vždycky zásahem spásy, který uzdravuje rány duše a těla, který nastoluje spravedlnost a pomáhá k novému začátku důstojného života. Hospodinova odpověď je také výzvou, aby každý, kdo v něj věří,

mohl v rámci lidských možností jednat podobně. Světový den chudých má být nepatrnou odpovědí celé církve, rozšířenou po celém světě, jež se obrací k chudým jakéhokoli druhu a v kterékoli zemi, aby se nedomnívali, že jejich volání zaniká do prázdna. Snad je to jako kapka vody v poušti chudoby, ale může být znamením sdílení mezi strádajícími, aby pocítili účinnou přítomnost bratra a sestry. Není to skutek, kterým je delegováno na druhé to, co potřebují chudí, nýbrž výraz osobního zapojení těch, kteří naslouchají jejich volání. Starostlivost věřících se nemůže omezit na formu asistence – třebaže ta je v první chvíli potřebná a vítaná – ale vyžaduje onu „láskyplnou pozornost“ (apoštolská exhortace *Evangelii gaudium*, 199), která ctí druhého jako osobu a hledá jeho dobro.

Třetí sloveso zní „osvobodit“.

Chudý v Bibli žije s jistotou, že Bůh zasáhne v jeho prospěch, aby mu navrátil důstojnost. Chudoba není zamýšlená, ale je stvořena egoismem, pýchou, nenasytností a nespravedlností. To jsou zla stará jako člověk, nicméně jde o hříchy, které postihují tolik nevinných, protože s sebou nesou tak dramatické důsledky. Jednání, kterým Bůh osvobozuje, je spásným činem pro všechny ty, kteří mu odhalili své smutky a obavy. Vězení chudoby je překonáno mocným Božím zásahem. Je tolik žalů, které vyprávějí a oslavují tyto dějiny spásy, potvrzující se v osobním životě chudého: „Nepohrdl poníženým, v opovržení ho neměl. Když trpěl příkoří, neukryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o po-

moc volal“ (Ž 22,25). Možnost kontemlovat Boží tvář je výrazem jeho přátelství, jeho blízkosti a spásy. „Shlédl jsi na mé pokoření. Vždyť ty víš, co sužuje mou duši; [...] postavils mé nohy na volné prostranství“ (Ž 31,8–9). Nabídnout chudému „volné prostranství“ je stejné jako osvobodit ho z „osidla lovce“ (srov. Ž 91,3), vyprostit ho z léčky nastražené na jeho cestě, aby mohl lehce kráčet a pohlížet na život klidnými očima. Boží spása na sebe bere podobu ruky vystřené směrem k chudému, ruky nabízející přijetí, chránící a umožňující vnímat přátelství, které potřebuje. Právě díky této konkrétní, hmatatelné blízkosti začíná skutečná osvobozující cesta: „Každý křesťan a každé společenství je povoláno být nástrojem Božím k osvobozování a k podpoře chudých, aby se mohli plně integrovat do společnosti. To předpokládá, že budeme chápaví a budeme pozorně naslouchat prosbám chudých a poskytovat jim pomoc“ (apoštolská exhortace *Evangelii gaudium*, 187).

Je pro mě důvodem k dojetí vědět, že tolik chudých se ztotožnilo s Bartimaielem, o kterém vypráví evangelista Marek (srov. 10,46–52).

Slepý Bartimaios „seděl u cesty a žebral“ (v. 46), a jakmile uslyšel, že kolem jde Ježíš, „začal křičet“ a vzývat „Syna Davidova“, aby se nad ním smíloval (srov. v. 47). „Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc“ (v. 48). Syn Boží vyslyšel jeho volání: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ A slepec mu odpovídá: „Mistře, ať vidím!“ (v. 51). Tato stránka evangelia činí zřejmým to, co žalm ohlašoval jako příslib. Bartimaios je chudákem,

kteří zakouší nedostatek základních schopností, především schopnosti vidět a pracovat. Kolik cest přivádí i dnes k projevům nejistoty! Nedostatek základních prostředků k obživě, vyloučení na okraj ve chvíli, kdy se nedostává vlastních sil k práci, různé formy sociálního otroctví i přes dosažený pokrok lidstva... Kolik chudých se dnes podobně jako Bartimaioš nachází na okraji cesty a hledá smysl ve své situaci! Kolik se jich ptá, proč se dostali až na dno této propasti a jak se z ní mohou osvobodit ven! Očekávají, že se k nim někdo přiblíží a řekne: „Odvahy, buď dobré myslí! Vstaň, volá tě!“ (v. 49) Bohužel se často stává, že hlasy, které zaznívají, jsou naopak napomínáním, vybízením mlčet a podrobit se. Jde o falešné hlasy, častokrát vedené fobii z chudých, považovaných nejen za nuzáky, ale i za lidi přinášející nejistotu, nestabilitu, nepořádek do každodenních zvyklostí, tedy za ty, které je třeba odmítnout a držet ve vzdálenosti. Tíhneme k tomu, vytvořit odstup mezi sebou a jimi a neuvědomujeme si, že se tak udržujeme ve vzdálenosti od Pána Ježíše, který je neodmítá, ale volá k sobě a poskytuje jim útěchu. Jak výstižně v této souvislosti znějí prorocká slova o životním stylu věřícího: „rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít [...], lámat svůj chléb hladovému [...], přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší, [...], vidíš-li nahého, obléci ho“ (Iz 58,6–7). Pro takové jednání je hřích odpuštěn (srov. 1 Petr 4,8), spravedlnost jde svou cestou a až my budeme volat k Pánu, on odpoví a řekne: „Tady jsem!“ (srov. Iz 58,9)

Chudí jako první mají schopnost poznávat Boží přítomnost a vydávat svědectví o jeho blízkosti v jejich životech.

Bůh zůstává věrný svému příslibu a ani v temnotě noci nepřestává poskytovat žár své lásky a útěchy. Ovšem pro překonání skličující situace chudoby je pro ně důležité, aby vnímali blízkost bratří a sester, kteří se o ně budou zajímat a kteří jim otevrou dveře srdce a života, dají jim pocítit, že je považují za přátele a rodinu. Jenom tak můžeme objevit „spasitelnou sílu jejich životů“ a „postavit je do středu života putující církve“ (apoštolská exhortace Evangelii gaudium, 198). Tímto světovým dnem jsme zváni, abychom naplnili slova žalmu: „Chudí se najedí do sytosti“ (Ž 22,27). Víme, že v jeruzalémském chrámě po obětním rituálu následovala hostina. V mnoha diecézích se toto stalo praxí, která v loňském roce obohatila oslavu prvního Světového dne chudých. Mnozí se setkali s vroucím přijetím v domě, zakusili radost ze svátečního jídla a poznali solidaritu těch, kteří se prostým a bratrským způsobem rozhodli sdílet svůj stůl. Přál bych si, aby také letos a v budoucnu byl tento den slaven ve znamení radosti ze znovunalezené schopnosti být spolu. Společně se v komunitě modlit a sdílet nedělní oběd. Jde o zkušenost, která nás vrací k prvnímu křesťanskému společenství, které evangelista Lukáš popisuje v celé jeho originalitě a jednoduchosti: „Setrvali v apoštolském učení, v (bratrském) společenství, v lámání chleba a v modlitbách. [...] Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné; prodávali svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval“ (Sk 2,42.44–45).

Existuje bezpočet iniciativ, které podniká křesťanské společenství, aby dalo najevo blízkost a poskytlo úlevu v tolika projevech chudoby, které se odehrávají před našima očima.

Spolupráce s jinými organizacemi, které nejsou vedeny vírou, ale lidskou solidaritou, dokáže přinést pomoc, kterou bychom sami poskytnout nedokázali. Vědomí, že v nezměrném světě chudoby je naše pomoc omezená, slabá a nedostatečná, vede k natažení rukou směrem ke druhým, aby vzájemná spolupráce mohla dosáhnout cíle účinnějším způsobem. Jsme vedeni vírou a příkazem lásky, ale umíme uznat i jiné formy pomoci a solidarity, které si částečně stanovují stejné cíle; je jen důležité, abychom nezapomínali na to, co je nám vlastní, totiž přivádět všechny k Bohu a ke svatosti. Sdílení různých zkušeností a pokora v nabízení naší spolupráce, bez jakéhokoli stavění se dopředu, jsou odpovídající a zcela evangelní odpovědí, kterou můžeme dát. Před chudými nejde o to, abychom soutěžili, kdo bude v pomoci první, ale musíme pokorně uznat, že je to Duch, jenž probouzí gesta, která mají být

znamením Boží odpovědi a blízkosti. Najdeme-li způsob, jak se k chudým přiblížit, musíme si být vědomi toho, že prvenství je na Tom, který otevřel naše oči i srdce k obrácení. Chudí nepotřebují protagonismus, ale lásku, která se dokáže skrývat a zapomínat na poskytnuté dobro. Pravými hrdiny jsou Pán a chudí. Kdo se dává do služby, stává se nástrojem v rukou Božích, aby umožnil poznání jeho přítomnosti a spásy. Připomíná to apoštol Pavel, když píše křesťanům do Korintu, kteří soutěžili mezi sebou ohledně charismat, ve snaze vlastnit ta nejlepší: «Okolo tedy nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ nebo zase hlava nohám: „Nepotřebuji vás!“» (1 Kor 12,21) Apoštol předkládá důležitou úvahu, v níž si všímá, že tělesné údy, které se nám jeví jako nejslabší, jsou těmi nejdůležitějšími (srov. v. 22); těm, které „považujeme za méně ušlechtilé, projevujeme větší úctu, a ty, za které se stydíme, tím slušněji zakrýváme, kdežto údy ušlechtilé (takové ohledy nepotřebují“ (vv. 23–24). Když Pavel dává základní poučení o charismatech, vychovává křesťanské společenství

k evangelijnímu přístupu vůči jeho nejslabším a nejpotřebnějším členům. Kristovým učedníkům mají být cizí pohrdání i postoje svatouškovství vůči nim; jsou spíše povolání k tomu, aby jim projevovali úctu a dávali přednost v přesvědčení, že oni představují skutečnou přítomnost Krista mezi nimi. „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nepatrných bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40).

Zde se dá pochopit, jak je náš způsob života vzdálený světskému způsobu, který oslavuje, následuje a napodobuje ty, kteří mají moc a bohatství, přičemž vylučuje na okraj chudé a považuje je za odpad a hanbu.

Apoštolova slova jsou pozváním, abychom k plnosti evangelia přivedli solidaritu s nejslabšími a méně obdařenými členy Kristova těla: „Trpěli jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují“ (1Kor 12,26). Ve stejném smyslu nás vybízí v Listě Římanům: „Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Buďte mezi sebou stejného smýšlení. Nedychtěte po věcech vysokých, ale spíše se sklánějte k věcem obyčejným“ (12,15–16). To je povolání Kristova učedníka; ideál, který je třeba soustavně sledovat, je stále více si osvojovat „smýšlení Krista Ježíše“ (Flp 2,5).

Slovo naděje se stává přirozeným epilogem, ke kterému odkazuje víra. Často jsou to právě chudí, kteří uvádějí do krize naši indiférentnost, dceru vidění života příliš zahleděného do sebe a svázaného s přítomností.

Křik chudého je i voláním naděje, ve které se projevuje jistota osvobození. Je to naděje opřená o Boží lásku,

neopouštějící toho, kdo na ni spoléhá (srov. Řím 8,31–39). Svátá Terezie z Avily napsala ve své Cestě k dokonalosti: „Chudoba je statkem, který v sobě uzavírá všechny statky světa; zajišťuje nám obrovské panství, myslím tím, že z nás dělá vlastníky všech pozemských statků od okamžiku, kdy jimi opovrheme“ (2,5). A v měřítku, v jakém jsme schopni rozlišit pravé bohatství, se stáváme bohatými před Bohem a moudřími před sebou i před druhými. Je to právě tak: v míře, v jaké dokážeme rozpoznat správný a pravý význam bohatství, porosteme v lidskosti a staneme se schopnými sdílení.

Vybízím spolubratry biskupy, kněze a především jáhny, na které byly vloženy ruce právě pro službu chudým (srov. Sk 6,1–7), spolu se zasvěcenými osobami a tolika laiky, kteří ve farnostech, společnostech a hnutích činí hmatatelnou odpověď církve na volání chudých, prožít tento světový den jako privilegovaný okamžik pro novou evangelizaci. Chudí evangelizují nás, když nám každodenně pomáhají objevovat krásu evangelia. Nenechme padnout do prázdna tuto příležitost milosti. Všichni se dnes považujeme za jejich dlužníky a podáváme si navzájem jedni s druhými ruce, aby se mohlo uskutečnit spásné setkání, které podporuje víru, činí účinnou lásku a uvádí naději, aby mohla s jistotou kráčet vstříc přicházejícímu Pánu.

*Ve Vatikánu 13. června 2018
V den liturgické památky svatého
Antonína Paduánského
FRANTIŠEK*

Dopis biskupa Tomáše Holuba na závěr vizitace ŘFK Karlovy Vary Rybáře

Milý Otče Romualde, milá farnosti v Karlových Varech-Rybářích, vážená pastorační a ekonomická rado,

pokračuji ve svých vizitacích v karlovarském vikariátu a bylo mi radostí strávit čas ve Vaší farnosti. Jste v pořadí třetí a tím i poslední farností, která sídlí přímo ve městě Karlovy Vary a kterou jsem navštívil. Proto se také návštěvou u Vás doplňuje mé přemýšlení o možnostech a úkolech nás katolických křesťanů zde v náročných a jednoznačně misijních podmínkách Karlových Varů.

Jestliže jsem po vizitaci u svaté Máří místní farnosti napsal, že je farností velmi specifickou, a to pro svoje sepětí s lázněmi i pro zajištění pastorační péče ze strany řádových křížovnických kněží, a při návštěvě farnosti ve Staré Roli jsem konstatoval, že je živým společenstvím s velkým důrazem na intelektuální a teologický rozměr víry, tak zde u Vás v Rybářích mám radostný pocit, že jste farností s široce otevřenou náručí, která je schopná přijmout muže a ženy velmi rozdílné ve všech směrech. A za to Vám moc děkuji.

Vnímám, že velkou zásluhu na tom má Váš Otec Romuald, který po ne zcela ideální době, ve které se o Vás duchovně staral Otec Miroslav pouze jako o farnost spravovanou na dálku, dokázal vdechnout Vašemu společenství nové nadšení. Za to jsem mu velmi vděčný. Myslím, že je to příslib života Vašeho společenství jako plnohodnotné otevřené farnosti, jež bude slavit radostnou a bohatou liturgií, do které se budete jako Boží lid zapojovat. Je to příslib života farnosti, která bude mít na srdci nejen misijní hlásání evangelia ve Vašem okolí, ale i vnímavost pro potřebné kolem Vás. O takové farnosti jsem velmi naléhavě mluvil v pondělí večer s Vaší pastorační radou a byl jsem potěšen, že jsme si, myslím, dost rozuměli. Jako velmi důležité v této souvislosti vnímám, aby se Váš duchovní život ve farnosti neomezoval pouze na slavení liturgie ve Vašem útulném kostele, ale

Dopis biskupa Tomáše

aby se také dál rozvíjel a prohluboval v nejrůznějších malých společenstvích, jež na půdorysu Vaší farnosti budou mít své místo. Mám na mysli např. společenství živého růžence, setkávání rodin, modlitby matek či otců, společné čtení Písma či náboženství pro děti i dospělé. Hledejte, prosím, co by Vám přišlo odpovídající právě pro Vás, zmíněné je jen nepatrný zlomek možností, které v naší Matce Církvi jsou už v mnoha farnostech a společenstvích odzkoušené. Otec Romuald Vám jistě velmi rád pomůže radou i svojí osobní podporou či účastí. Pro rozvoj farnosti je samozřejmě velmi důležitá i budova fary. Jsem si toho dobře vědom, a proto jsem ekonomické radě Vaší farnosti jednoznačně garantoval, že současná farní budova se v budoucnosti stane majetkem farnosti. Můžete s tím počítat. Na Vás, farnících, ale je, abyste společně s Otcem Romualdem pro celou budovu fary hledali odpovídající pastoračně smysluplné a ekonomicky zodpovědné využití. Jsem moc rád, že zde už našli prostor nejen vikariátní účetní, že se zde může scházet Konfederace politických vězňů či pořádat své akce Křesťanská akademie, ale že na faře mají svoji klubovnu i křesťanští vodní skauti oddílu Rigel. Potěšilo mne, když jsem ze všech stran slyšel, že se zde nyní cítí přijati a vítáni. Z toho mám skutečně velkou radost. Velkou výzvou pro celou Vaší farnost nyní bude hledání využití pro první podlaží fary, kde doposud bydlely sestry sv. Josefa, které se s námi v příštích dnech rozloučí. Určitě bychom je tady asi všichni měli strašně rádi i nadále, ale osobně velmi rozumím důvodům, proč se jejich představené rozhodly po zralé úvaze tuto svoji misi v České republice ukončit. Sestrám moc rád a z celého srdce poděkuji

ještě na závěr naší společné bohoslužby za vše, co pro nás během svého dlouhého pobytu v naší diecézi vykonal. Od Vaší pastorační a ekonomické rady nyní očekávám, že mi jako Vaší reprezentanti do 15. února 2019 předloží několik rozpracovaných variant, jak tento hezký prostor využít. Na pastorační radě padl návrh, že by mohlo být smysluplné do hledání rozumného využití zapojit i ostatní farnosti v Karlových Varech, především farnost ve Staré Roli. To vidím jako moc dobrý nápad a v případě, že byste společně navrhli využití, které by mělo pastorační význam a smysl pro celé Karlovy Vary, je biskupství připraveno takovéto řešení dle svých možností i finančně podpořit.

Myslím, že právě spolupráce na tomto konkrétním zadání může být dobrou startovací čarou pro užší kontakty se starorolskou farností, které bych moc rád podpořil, protože se domnívám, že spolupráce by mohla být opravdu požehnaná. Na závěr mého dopisu bych chtěl, sestry a bratři, vyjádřit ještě jednou svoji velkou radost, že návštěva u Vás mne zavedla do farnosti s perspektivou, do farnosti, která roste a nabírá dech. Za to patří poděkování Hospodinu, ale i Vám všem v čele s Otcem Romualdem. A myslím, že i pan farář Kišš se na Vás tam odněkud od Hospodina dívá s radostí a hrdostí. Těším se na další setkání, nejpozději 25. května při žehnání nových zvonů, jejichž pořízení se skutečně stalo symbolem nové etapy života ve Vaší farnosti. Ať Vám Hospodin žehná a ať Vás na Vašich životních cestách chrání a naplňuje pokojem.

V Plzni dne 18. listopadu 2018

+ Tomáš Holub
Biskup plzeňský

Kurz symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství

pro manžele, snoubence a další zájemce

Místo konání:

Rokycany – fara
nám. J. Urbana 52

Termíny (4 navazující setkání):

1. setkání 8. 12. 10.00–12.30
termíny dalších setkání po
domluvě s účastníky

Lektorský pár:

Miroslav a Jitka Novákovi
novakovi@lpp.cz, 775 358 911

Kurz nabízí:

- ✿ moderní vědecké poznatky o lidské plodnosti
- ✿ praktickou dovednost spolehlivě rozpoznávat vlastní plodná a neplodná období
- ✿ pomoc při předcházení i docílení těhotenství
- ✿ principy ekologického kojení
- ✿ vhled do morálních otázek manželství a sexuality
- ✿ způsob, jak prohloubit svůj vztah

Pro další informace a přihlášení se do kurzu nás kontaktuje.
Kurzovné je dobrovolné. Více o PPR, Lize pár páru a kurzech
najdete na www.lpp.cz a www.lpp.sk.

Co se stalo, co se chystá

Co se stalo

PLZEŇ 27. října

Den otevřených dveří na biskupství

Za značného zájmu veřejnosti proběhl na plzeňském biskupství Den otevřených dveří v rámci oslav 100. výročí republiky. Návštěvníci obdivovali historický interiér, shlédli výstavu, kde se prezentovaly jednotlivé farnosti a církevní instituce, děti potěšil výtvarný koutek.

VSTIŠ 27. října

Emeritní biskup František Radkovský požehnal kapli Andělů strážných

„Andělé nejsou pohádka, ale dobrá realita uprostřed světa, který není vždy dobrý. Jsou to naši nejlepší přátelé,“ připomněl emeritní biskup František Radkovský, když žehnal v obci Vstiš u Dobřan nový mobiliář kaple, v němž vyniká

čerstvý obraz Anděla strážného od akademického malíře Jaroslava Šindeláře. Kaple v majetku obce byla v roce 1990 vykradena, v roce 2002 ji poničily povodně, po opravě zůstala prázdná. Z iniciativy místních se v ní v poslední době začaly konat koncerty a občasné bohoslužby, obec tedy vybavila interiér novými lavicemi, oltářem a ambonem. Vyvrcholením pak bylo umístění obrazu, který vytvořil akademický malíř Jaroslav Šindelář a na němž nad dvěma spícími chlupci bdí Anděl strážný, který je jednou rukou ochraňuje a druhou odhání nejrůznější běsy a zlo.

PRAHA 22. října a SCHÖNECK 27. října

Biskup Radkovský získal dvě ocenění za posilování česko - německých vztahů

První ocenění s názvem Zlaté srdce

pro Evropu převzal biskup na velvyslancectví SRN v Praze od zástupců Kruhu přátel česko - německého porozumění spolu s bavorským novinářem Karlem Reitmeierem, který od pádu železné opony zprostředkovává německým čtenářům přehled o dění v Čechách.

Cena Euregia Egrensis za mimořádnou angažovanost na poli přeshraniční spolupráce byla biskupu Františkovi předána v sídle tohoto sdružení českých a německých měst a obcí v Schönecku.

„K dobrým vztahům musí být dobrá vůle na obou stranách. Takže se nejedná jen o mou zásluhu. Je třeba děkovat i za vstřícnost a otevřenost z německé strany,“ komentoval obě ocenění biskup František.

PLZEŇ 28. října

Modlitba za město a zemi

Desítky lidí přišly dopoledne na plzeňské náměstí T. G. Masaryka, aby se zde spojili v ekumenické modlitbě za město a republiku a poté přihlíželi vysazení mladé lípy. Úvodní slovo pronesl emeritní biskup František Radkovský, vyzval k poděkování Bohu za minulost našeho národa i k prosbám za současnost a budoucnost. Připomněl historický mezník, kdy v 9. století byly položeny základy christianizace českých zemí, připomněl kulturní, vzdělanostní a další hodnoty nového státu vzniklého před sto lety.

„Posledních třicet let svobody a demokracie se nevyvíjí ideálně, společnost se zaměřuje více na materiální a konzumní styl života než na nadčasové

hodnoty, prezentované křesťanstvím," konstatoval kriticky.

Samotnou modlitbu za Plzeň a zemi pronesli lidé společně s přítomnými duchovními jednotlivých křesťanských církví

PLZEŇ 2. listopadu

Svíce za zemřelé zapalovali lidé společně s biskupem Tomášem

„Poděkujeme za chvíle strávené s blízkými lidmi, kteří z našeho života odešli,“ vyzval biskup Tomáš Holub v zaplněném plzeňském kostele Nanebevzetí Panny Marie, kam přišli lidé v podvečer v rámci akce Svíce pro naše zemřelé vyslechnout poezii, zamyšlení i varhanní hudbu a nad plamínkem svíček věnovat modlitbu a vzpomínku svým zesnulým.

Jména svých zemřelých mohl každý psát na připravené lístky, které byly poté uloženy do dřevěné truhly. Ta bude až do Velikonoc spočívat v kapli kláštera v Novém Dvoře, jmenování jsou svěřeni modlitbám trapistic-

kých mnichů. „Při velikonoční vigílii truhlu vložíme do ohně, symbolizujícího Ježíše Krista, který nás otevírá věčnému životu,“ vysvětlil jeden z trapistů.

KLADRUBY 3. listopadu

Svatohubertská mše

Tradiční svatohubertskou mši sv. sloužil v klášterním chrámu v Kladrubech P. Miroslav Martiš.

PLZEŇ 10. listopadu

Setkání pastoračních asistentů

V učebnách plzeňského biskupství proběhlo setkání pastoračních asistentů, lektorů, mimořádných služebníků eucharistie a pomocníků kněží ve farnostech, které vedl P. Vlastimil Kadlec OMI. Tématem setkání byla dubnová apoštolská exhortace Gaudete et exsultate (Radujte se a jásejte) papeže Františka. Setkání třiatřiceti účastníků vyvrcholilo společným slavením mše svaté.

DOBŘANY 11. LISTOPADU

Rodinné centrum Anežka Česká požehnal biskup Tomáš Holub

Rodinné centrum Anežka Česká, provozované Koinonií Jan Křtitel, dostalo k dispozici rekonstruovanou část farní budovy v Dobřanech, kterou za účasti dobřanského starosty a mnoha hostů požehnal biskup Tomáš Holub.

„Rodinné centrum potřebovalo více prostor, pustili jsme se za finanční podpory Renovabis do opravy části barokního křídla fary v prvním patře,“ líčí Lenka Šparglová, vedoucí zařízení. Starosta města Martin Sobotka prohlásil: „Práce, kterou tu Koinonie a její přátelé vykonali je protijed proti nespravedlivému proticírkevnímu sentimentu.“

PLZEŇ 16. listopadu

Jaroslav Cuhra a Josef Kaše převzali Čestné plakety hejtmána Plzeňského kraje

Čestné plakety hejtmána Plzeňského kraje za odvážné občanské postoje předal hejtman Josef Bernard v Měšťanské besedě šesti osobnostem: Jaroslavu

Cuhrovi, Petru Hrachovi, Josefu Kaše, Janu Rampichovi a Františku Wiendlovi. Jsou mezi nimi signatáři Charty 77, odbojáři a aktivisté bojující proti totalitnímu režimu. Ocenění in memoriam převzal i bratr Patrika Štěpánka, který 5. srpna 2018 podlehl zraněním po útoku sebevražedného atentátníka v Afghánistánu. "Je mi ctí předat Čestnou plaketu hejtmana Plzeňského kraje za osobní statečnost lidem, kteří mají vazbu na náš kraj a svými postoji přispěli k obnově demokracie a svobodě v naší zemi. Jejich zásluhy a osobní statečnost, se kterou vystupovali v době, která nepřála odlišným názorům, v době, v níž za názory a postoje byli lidé trestáni, si je třeba neustále připomínat. Nenapadlo mě, že to, co jsme řešili v roce 1989, můžeme zase brzy řešit," uvedl hejtman Josef Bernard. Mezi oceněnými byli také dva farníci z plzeňské diecéze:

Jaroslav Cuhra

Po uvěznění otce nemohl Jaroslav Cuhra studovat, proto se vyučil zedníkem. Později dálkově dokončil ČVUT a pracoval v Plzni jako projektant. Stal se disidentem a signatářem Charty 77. Opa-

kovaně byl vyslýchán StB. Po sametové revoluci byl poslancem za KDU-ČSL a po vzniku České republiky pracoval na Ministerstvu obrany jako personální šéf. Dodnes je předsedou Konfederace politických vězňů v Plzni.

Josef Kaše

Josef Kaše pocházel z věřící rodiny, nedostal se proto na studia, měl se jít učit horníkem do Ostravy. Na přímluvu se nakonec mohl vyučit v plzeňské Škodovce elektromontérem.

V roce 1969 se zúčastnil dvou mezinárodních táborů mládeže v Rakousku a Norsku, které ho inspirovaly k myšlence organizace podobných akcí i u nás. V době totality se věnoval řadě aktivit, organizoval pro děti a mládež putovní tábory do slovenských hor a obětavě pomáhal druhým.

ŠLOVICE 18. listopadu

Bohoslužba za oběti dopravních nehod v dálniční kapli

Ekumenickou bohoslužbu za oběti dopravních nehod sloužil biskup Tomáš Holub spolu s představiteli dalších křesťanských církví v kapli Smíření, kte-

rá je jedinou dálniční kaplí v České republice. Deset let slouží cestujícím po dálnici D5 a díky své poloze na spojnici s Německem symbolizuje i historické usmíření mezi oběma národy.

PLZEŇ 19. listopadu

Lidé bez domova sbírali odpadky

Mše svatá pro přátele bez domova a jejich přátele byla sloužena v kostele U Ježíška. Po mši svaté a občerstvení následoval velký úklid odpadků v okolí.

"Účastníci byli tak nadšení, že běhali s těmi pytli úplně všude, lezli do křoví a skoro závodili, kdo bude mít víc odpadků. Bylo nasbíráno jedenáct plných pytlů," chválí nasazení zúčastněných Lucie Vavrušková ze společenství K SRDCI, které akci organizovalo.

PLZEŇ 19. listopadu

Církevní gymnázium je bezbariérové

Církevní gymnázium Plzeň v těchto dnech dokončilo realizaci velkého projektu zaměřeného na zkvalitnění výuky žáků a zajištění plné bezbariérovosti školy pod názvem „Podpora přírodovědného a jazykového vzdělávání na Církevním gymnáziu Plzeň včetně zajištění bezbariérovosti“.

Hlavním cílem projektu bylo zkvalitnění vzdělávání a zajištění bezbariérového přístupu a pohybu v celé budově gymnázia pro žáky s pohybovým hendikepem, zajištění konektivity školy

včetně moderního připojení k internetu v celé budově školy, rekonstrukce a dovybavení odborných učeben pro zvýšení kvality komunikace v cizím jazyce, přírodovědných učeben biologie, chemie, zeměpisu (geografie) a vytvoření zázemí pro přípravu pedagogů na vyučování – kabinet biologie a chemie s přípravnou a zázemím se skladem chemikálií. V rámci samotného projektu, jehož vlastní realizace probíhala od května letošního roku, došlo k výstavbě výtahu pro všechny patra budovy, ke stavebním úpravám umožňujícím bezbariérový pohyb imobilních žáků po chodbách, přístupu do učeben a zřízení bezbariérového WC. Upraven byl rovněž dvůr školy pro nástupní prostor k výtahu včetně úpravy zeleně. „I když realizace projektu byla z hlediska celé řady realizovaných aktivit náročná, posunula naši školu velmi výrazně kupředu směrem ke zkvalitnění výuky,“ chválí celý projekt Mgr. Daniel Petříček, ředitel Církevního gymnázia Plzeň.

Na slavnostního přestřižení pásky a uvedení všech aktivit projektu do provozu včetně prvního svezení v novém výtahu zajišťujícího bezbariérovost školy nechyběl biskup Tomáš Holub jakožto zřizovatel školy. „Jsem velmi rád za to, že naše Církevní gymnázium je od teď zcela bezbariérové, protože odstraňování bariér by mělo být a je naším posláním,“ zdůraznil.

PLZEŇ 23. listopadu

Diecézní charita Plzeň oslavila 25 let činnosti

Desítky pracovníků, dobrovolníků a podporovatelů Diecézní charity Plzeň se sešly v sále zařízení DEPO2015, aby zde společně s emeritním biskupem a prezidentem Diecézní charity Františ-

kem Radkovským při mši svaté a následné zábavě oslavily čtvrtstoletí, které uplynulo ode dne, kdy tuto instituci krátce po vzniku nové Diecéze plzeňské biskup založil. Účastníci si připomněli důležité mezníky a projekty na cestě služby potřebným a strávili družný podvečer za doprovodu Pilsner Jazz Bandu a zpěvu Edity Adlerové s duem Manera, přišel i plzeňský primátor Martin Baxa. Dvaatřicet lidí převzalo z rukou biskupa Františka a ředitele Jiřího Lodra Diplom sv. Vincence z Pauly za obětavou práci v Charitě.

Připravila Alena Ouředníková, foto Pavel Adámek, Libor Opl, Soňa Pikrtová, Jiří Strašek.

Co se chystá

VÝSTAVA O KARDINÁLOVI JOSEFU BERANOVÍ

Plzeň 26. listopadu - 14. prosince

Milostí Boží jsem, co jsem - tak zní název výstavy věnované plzeňskému rodákovi kardinálu Josefu Beranovi, která je k vidění v mázhausu plzeňské radnice. Espozice mapuje jednotlivá období kardinálova života jako věznění v koncentračním táboře, komunistické

pronásledování, vatikánský exil i návrat ostatků do vlasti. Vystaveny jsou také jeho osobní předměty jako např. kardinálské roucho a prsten, růženec, korespondence.

MŮJ BETLÉM - výstava

Přeštice 30. listopadu - 6. ledna

Výstava Můj Betlém v Domě historie Přešticka je přístupná od úterý do pátku v 9.00 - 12.00 hodin a 13.00 - 17.00 hodin, v sobotu a v neděli od 14.00 do 17.00 hodin.

RORÁTY

Plzeň 2., 9., 16. a 23. prosince

Ranní mše sv. se zpěvy rorátů v podání Plzeňského literátského bratrstva se koná každou adventní neděli v 6.45 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici.

ADVENTNÍ PŮLHODINKY**Plzeň 2., 9., 16. a 23. prosince**

Půlhodinky varhanních improvizací zazní každou neděli adventní od 15.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Účinkují postupně Jaroslav Vodrážka, Jakub Janšta, Vladimír Roubal a Přemysl Kšica.

EGERLÄNDER MUSIKANTEN EBELSBACH**Skalná 8. prosince**

Koncert proběhne od 15.00 hodin v kostele sv. Jana Křtitele.

KURZ TECHNIKY FOTOGRAMU**Klášter premonstrátů Teplá 8. prosince**

Mariánskolázeňský fotograf Aleš Rejl Vás v temné komoře seznámí s technikou fotogramu. Váš fotogram se stane součástí originálního nástěnného kalendáře, který si každý účastník vyrobí v naší knihařské dílně. Dílna proběhne od 14.00 do 17.00 hodin. Kurzovné je 150,- Kč. *Rezervace a informace na tel. 353 394 463 nebo na e-mailu: info@klastertepla.cz*

MŠE SV. S GREGORIÁNSKÝM CHORÁLEM**Plzeň 9. prosince**

Gregoriánský chorál zazní od 10.30 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v podání Scholy Cantorum Pilsensis.

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ**Dolní Bělá 9. prosince**

Česká mše vánoční J. J. Ryby zazní v kostele v 17.00 hodin pod taktovkou J. Štrunce.

KONCERT SKUPINY POLOŠERO**Karlovy Vary - Rybáře 9. prosince**

Začátek koncertu v 17.00 hodin

v kostele Povýšení sv. Kříže.

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY V KOSTELE SV. JANANEPOMUCKÉHO NACHODSKÉM NÁM. VPLZNI**8. prosince** v 18.30 hodin Rodrigo Rodriguez**9. prosince** v 19.00 hodin zastavení s Triem Kaphe**25. prosince** v 16.00 hodin Pěvecký sbor Jiříčky Plzeň: koledy a vánoční písně**26. prosince** v 15.00 hodin Plzeňský smyčcový orchestr: Rybova mše vánoční**27. prosince** v 16.00 hodin ZUŠ Chválenická: koledy a vánoční písně**ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY PRO NOVÉ VARHANY V DOBŘANECH****Kostel sv. Mikuláše****9. prosince** v 17.00 hodin Jazzové koledy - Ivan Audes Kvartet a Soňa Hanzlíčková Borková**16. prosince** v 17.00 hodin Nová česká píseň - smíšený pěvecký sbor pod vedením J. Pletichy**20. prosince** v 18.00 hodin Vánoční koncert ZUŠ J. S. Bacha v Dobřanech**23. prosince** v 17.00 hodin Jakub Jan Ryby - Česká mše vánoční**CÍRKEV V MODERNÍM SVĚTĚ - přednáška****Plzeň 10. prosince**

Přednáškový klub zve na přednášku biskupa Tomáše Holuba na téma Církve v moderním světě.

Zařátek v 16.00 hodin na Západočeské Univerzitě v Plzni na Borských polích.

ZÁZRAKY BOŽÍ MILOSTI - přednáška**Plzeň 10. prosince**

Od 19.00 hodin přednáší v učebně biskupství P. Bogdan Stepień OSPPE.

ADVENTNÍ KONCERT ZŮZIZŮ**Volduchy 10. prosince**

Koncert začíná v 19.30 hodin v kostele sv. Bartoloměje.

LIGHT4YOU**Plzeň 14. prosince**

Mladí lidé se v předvánočním období opět vydají do večerních ulic, náměstí a restaurací v centru Plzně, kde budou zvát ke krátkému zastavení uprostřed každodenního shonu.

V otevřeném kostele si přichozí mohou na svůj úmysl zapálit svíčku, na chvíli se posadit, zaposlouchat se do chválové hudby, přemýšlet, rozjímat...

Večer Light4You je organizován mladými křesťany a zaštiťován Kongregací misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné z Plas.

Uskuteční se od 19.00 do 22.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni ve Františkánská ulici.

KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY VĚŽE KATEDRÁLY SV. BARTOLOMĚJE**Plzeň 14. a 15. prosince**

Prohlídky s překvapením začínají v 17.00 hodin. Prodej vstupenek přímo na pokladně nebo prostřednictvím Plzeňské vstupenky.

ADVENTNÍ HRA V KLÁŠTĚŘE**Klášteř premonstrátů Teplá 15. prosince**

V klášteře proběhne mimořádná adventní prohlídka v hravém duchu. Naši koledníci zabloudili cestou do Betléma! Přijďte nám pomoci najít světýlka sv. Lucie a dovést je na místo k jesličkám. Nákupem vstupenky získáte právo vol-

ně se procházet barokním křídlem tepeleského kláštera. Akci zahájí vystoupení pěveckého souboru Cantilo od 16.00 hodin. Hra začne v 17.00 hodin a potrvá do 22.00 hodin, vstup možný nejpozději v 21.30 hodin. Vstupné: základní 150 Kč, zlevněné 100 Kč, rodinné 400,-

ADVENTNÍ ZPÍVÁNÍ PRO ZVONY**Karlovy Vary - Rybáře 16. prosince**

Benefiční koncert zazní v kostele Povýšení sv. Kříže od 16.00 hodin v podání ženského komorního sboru Collegium Vocale pod vedením sbormistryně Jarmily Štruncové.

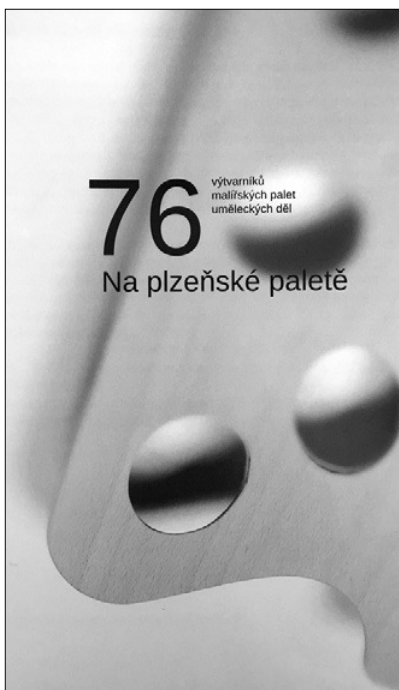
ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ**Plzeň 17. prosince**

Česká mše vánoční J. J. Ryby zazní v 19.30 hodin v kostele ČCE v Němejcově ulici, diriguje V. Jouza.

NA PALETĚ - benefiční aukce**Plzeň 18. prosince**

Aukce vybraných palet na podporu financování 2. etapy restaurování vzácných varhan v kostele sv. Barbory v Manětíně proběhne od 18.00 hodin v Domě hudby.

Druhého ročníku projektu se účastní 76 výtvarníků. Lehce nadpoloviční většinu tvoří opět členové Unie výtvarných umělců Plzeň. Zapojili se studenti FDULS ZČU v Plzni i významní umělci z dalších měst České republiky. Jsou zastoupeny umělecké obory jako malba, kresba, keramika, aradecor, sochařství, práce s kovem, šperk, fotografie a další. Vznikla pestrá mozaika krásného umění, ve které se jednotlivá díla vzájemně podporují a doplňují, ladí spolu v myš-

lence či v barevném provedení, jako by někdy autoři byli vedeni skutečně jedinou inspirací.

VEČER CHVAL

Plzeň 18. prosince

Předvánoční Večer chval proběhne od 19.30 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého.

VÁNOČNÍ BESÍDKA MLADÝCH SKLADATELŮ A SOJKOVA KVARTETA

Plzeň - Skvrňany 20. prosince

Hudební akce se koná v KVK Centru od 19.00 hodin. Účinkují: Václav Špíral - klavír, těremín; Kateřina Trojanová - hoboj; a Sojkovo smyčcové kvarteto. Autoři hudby doplní koncert průvodním slovem.

ŽEHNÁNÍ KAPLE PO OPRAVĚ

Chlumčany 23. prosince

Kapli Panny Marie Pomocnice křesťanů, která prošla rozsáhlou rekonstrukcí, požehná v 10.30 hodin emeritní biskup František Radkovský, následuje mše svatá.

VÝSTAVA JESLIČEK

Stříbro 23. prosince - 6. ledna

Výstava v děkanském kostele bude otevřena 23., 25., 26. a 30. prosince, 1. a 6. ledna vždy od 14.00 do 16.00 hodin. Jinak na požádání kdykoliv po domluvě na tel. 374 622 423.

ROZDÁVÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA

Plzeň 24. prosince

Betlémské světlo je možné si odnášet z kostela Nanebevzetí Panny Marie od 9.00 do 17.00 hodin, z prostranství před katedrálou sv. Bartoloměje od 13.00 do 17.00 hodin.

PŮLNOČNÍ BOHOSLUŽBA S BISKUPEM TOMÁŠEM

Plzeň 24. prosince

Půlnoční štědrovečerní bohoslužbu bude biskup Tomáš Holub sloužit od 24.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ A NEŠPORY S BISKUPEM TOMÁŠEM

Plzeň 25. prosince

Mše sv. začne v 10.30 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie, nešpory v 16.00 hodin.

Účinkuje Katedrální schola pod vedením Petra Kryla, na varhany hraje prof. Jitka Chaloupková.

VÁNOČNÍ KONCERT QUO VADIS

Plzeň 26. prosince

Benefiční koncert skupiny Quo Vadis ve prospěch Tříkrálové sbírky zazní od 15.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

Plzeň 29. prosince

Česká mše vánoční J. J. Ryby v podání souboru Resonance a členů orchestru Divadla J. K. Tyla pod vedením prof. Jitky Chaloupkové zazní v 16.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

VÁNOČNÍ KONCERT ŽESŤOVÉHO KVARTETA PILSEN BRASS

Žákava 29. prosince

Koncert zazní od 16.00 hodin v kostele sv. Vavřince. Program: Henry Purcell, Claudio Monteverdi, Samuel Scheidt. Účinkují: Jan Vitinger a Ondřej Michalec (trubky), Michal Kolář a Martin Šašek (tromboni).

MŠE SV. NA SVÁTEK SVATÉ RODINY

Plzeň 30. prosince

Mše se koná v kapli sv. Maxmiliána Kolbeho v Meditační zahradě od 16.00 hodin.

DIECÉZNÍ MODLITEBNÍ ŠTAFETA

V prosinci se modlíme:

2.-8. prosince Kraslice

Pane, požehnej setkávání dětí v kraslické farnosti, naplň jejich srdce radostí i touhou po poznání Krista a požehnej i nadále všem farním aktivitám s německými rodáky.

9.-15. prosince Ledce u Plzně

Za oživení víry v lidech, kteří jsou

pokřtěni ve farnosti Ledce a nepraktikují víru.

16.-22. prosince Loket

Ať farníci loketské farnosti konají povětivě a ušlechtilě to, k čemu jsou povoláni, ve všem předkládají Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním a ať Boží pokoj uchrání jejich srdce i myšlenky.

23.-29. prosince Lubenec

Za duchovní obnovu farnosti Lubenec a překonání tíhy minulosti. Za dar mladých věřících rodin.

30. prosince-6. ledna Manětín

Prosíme o Ducha svatého pro farní společenství v Manětíně, aby rostla jeho radost ze života s Kristem i touha, aby také ostatní lidé poznali Krista.

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2019

Pomůcku ke každodennímu rozjímání Božího slova (evangelium každého dne + krátké zamyšlení) je možno objednat na mailové adrese *pastoracni@bip.cz* nebo koupit na vrátnici biskupství (cena 70 Kč + poštovné).

KNIHOVNA NA BISKUPSTVÍ

Knihy je možno půjčit na pastoračním oddělení pondělí–pátek 8.30–12.00, jindy po domluvě, 377 223 112; *pastoracni@bip.cz*.

SVÁTOST SMÍŘENÍ V PLZNI

kostel Nanebevzetí Panny Marie

každé úterý 14.00-17.00 oblati z Plas každou středu 10.30-12.00 a 12.30-13.30 P. Stanislav Uhlíř každý čtvrtek 14.30-16.30 bratři františkáni z Lochotína každý pátek 11.30-12.00 a od 15.00 během adorace P. Ludolf Kazda

Adventní a vánoční koncerty

na podporu stavby nových varhan v Dobřanech

11. benefiční koncert - 2. adventní podvečer
Jazzové koledy - Ivan Audes Kvartet a Soňa Hanzlíčková Borková

9. 12. 2018/ 17:00

12. benefiční koncert - 3. adventní podvečer
Nová Česká píseň - smíšený pěvecký sbor pod vedením J. Pletichy

16. 12. 2018/ 17:00

13. benefiční koncert - Vánoční koncert
Základní umělecká škola J.S. Bacha Dobřany

20. 12. 2018/ 18:00

14. benefiční koncert - 4. adventní podvečer
Jakub Jan Ryba - Česká mše vánoční

23. 12. 2018/ 17:00

kostel sv. Mikuláše, Dobřany

Přátelé dobřanských varhan, nadační fond / č.ú. 279515107/0300

f dobranskevarhany/ [info@dobranskevarhany.cz/](mailto:info@dobranskevarhany.cz) tel.: (+420) 734 787 092

www.dobranskevarhany.cz

Vstupné
dobrovolné

Přátelé
dobřanských
varhan
nadační
fond

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Jakub Jan Ryba

Dobřany
Městské kulturní středisko

Méně známé SVATÉ

Svatá Marianne Cope

Narodila se sice v německém Heppenheimu 23. ledna 1838 jako Marie Anna Barbara, ale od jednoho roku vyrůstala v americkém New Yorku se svými devíti sourozenci. Po základním osmiletém vzdělání musela nastoupit do továrny, aby mohla podporovat rodinu, protože její otec vážně onemocněl. Již tehdy ale cítila povolání k duchovnímu životu.

Ve 24 letech vstoupila do kláštera svatého Františka v Syrakusách a 19. listopadu 1862 přijala řeholní jméno Marianne. O rok později složila časné sliby a začala působit jako učitelka a postupně převzala vedení několika základních škol. Pak její cesta vedla do nemocnice, kde od roku 1870 šest let byla ředitelkou u sv. Josefa v Syrakusách.

Vynikala velkou inteligencí, praktičností, moudrostí a laskavostí. Přesto byla často kritizována za přijímání pacientů závislých na alkoholu. Jednoho dne dostala dopis od kněze, který prosil o pomoc se zřízením nemocnic a škol na Havajských ostrovech a o pomoc mezi malomocnými. Na dopis s nadšením odpověděla: „*Jsem hladová po té práci a z celého srdce si přeji být jednou z vybraných, jednou z privilegovaných pro oběť za spásu duší chudých ostrovanů. Nebojím se žádné nemoci, vždyť sloužit opuštěným nemocným je mým největ-*

ším potěšením.“ A tak jednoho listopadového dne roku 1883 spolu se šesti spolusestrami odjela do Honolulu, kde dostala nemocnici Kaka'ako Branch v Oahu pro 200 malomocných pacientů. V lednu 1884 se Marianne poprvé setkala s apoštolem malomocných P. Damiánem de Veuster, který se ale o dva roky později nakazil a Marianne o něj s láskou pečovala. V roce 1887 se na Havajských ostrovech změnila vláda, cizinci se stali nevítaní a úředníci se rozhodli nemocnici v Oahu zavřít a lidi postižení malomocenstvím byli vyhoštěni do Kalaupapa na ostrově Molokai. Marianne mezi ně přicestovala pár měsíců před smrtí otce Damiána v roce 1888 se sestrou Leopoldinou Burns a vincentkou McCormick. Čekala je velice náročná pracovní zátěž. Vše vydržela až do své smrti 9. srpna 1918, kdy zemřela v 80 letech přirozenou smrtí. To, že se malomocenstvím nenakazila vzhledem k mnohaletému kontaktu s touto nemocí, je pokládáno za zázrak.

14. května 2005 ji papež Benedikt XVI. prohlásil za blahoslavenou a kanonizována byla 21. října 2012. Na její památku byla v Honolulu založena nemocnice a školicí středisko pro ošetřovatelky malomocných, které dnes slouží jako dívčí gymnázium.

Veronika Pechová

Centrum pro rodinu

Adventní rekolekce v Těnovicích

se koná 8. prosince. Příležitost spochinout v tichu (i v teple), zastavit se, adarovat, mluvit spolu, projít se podzimní přírodou, připravit se na Vánoce...

Chystáme v první polovině roku 2019

Příprava na život v manželství (začátek 6. února)

Pout' manželů, snoubenců a zamilovaných 16. února

Manželské večery od února

Víkend pro chlapy v březnu

Víkend pro ženy v květnu

Malá pout' za velké věci

Křesťanská psychologická poradna

při biskupství nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých

životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou terapii, více na www.poradna-ukaplicky.cz.

Poradnu vede psychoterapeutka Marie Kutilová pro objednané každé pondělí na DCM, Františkánská 11, Plzeň. Objednávky: mankak@tiscali.cz, 606 710 631.

Poradna Přirozeného plánování rodičovství

Vyškolené instruktorky Vám nabízejí bezplatné konzultace ohledně symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství, plánování počtí ... Domluva na tel. 774 213 186 (*Věrka*) nebo 776 200 028 (*Hanka*).

Jindřich Fencl,

rodiny@bip.cz, tel 731 619 704

Centrum pro rodinu

Z charitního života v západních Čechách

Národní potravinová sbírka

Pracovníci a dobrovolníci z Charit v Plzeňské diecézi se zúčastnili Národní potravinové sbírky, která proběhla 10. listopadu v několika obchodních řetězcích v celé České republice.

V Plzni se charitáci z diecézní a městské charity zapojili do sběru potravin v obchodním domě Tesco.

Trvanlivé potraviny, které zakoupili návštěvníci ve prospěch potřebných, byly shromažďovány a posléze odvezeny do skladu Potravinové banky Plzeň. Odtud je pak distributoři rozvázejí do místních skladů, kde jsou potravinové balíčky rozdávány potřebným.

Anonymní rodiče se opět sešli

U příležitosti svátku sv. Martina de Porés se tradičně sešli v kostele Panny Marie Růžencové v Plzni příznivci projektu Adopce na dálku. Bohoslužbu sloužil biskup Tomáš Holub.

Setkání se zúčastnila i velvyslankyně Peru v ČR Liliana De Olarte Torres-Muga. Velvyslanectví Peru připravilo pro účastníky i malé občerstvení. Tzv. anonymní rodiče přispívají finanční částkou na vzdělání vybraného chudého dítěte v Jižní Americe, konkrétně v Peru, Paraguaji, Bolívii nebo Ekvádoru.

Fotografie dětí, které jsou vybrány k finanční podpoře, jsou zveřejňo

vány na webových stránkách Diecézní charity Plzeň a zájemci se mohou rozhodnout, které z nich v daném místě podpoří.

Cena Charity Česká republika

Charita Česká republika uděluje každoročně cenu charitním pracovníkům, kteří se uplynulém období zasloužili o rozvoj charitních služeb. „Jde vesměs o dlouhodobé pracovníky z místních Charit, doslova lidi na svém místě, kteří jsou pro ostatní skutečným vzorem,“ uvedl ředitel CHČR Lukáš Curylo. Ceny byly udíleny v úvodu benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha ve středu 31. října v pražském Obecním domě.

Laureátem za Plzeňskou diecézi pro rok 2018 se stal ředitel Oblastní charity Ostrov Tomáš Fexa. Jeho velkým přínosem pro rozvoj sociálních služeb je zejména rekonstrukce objektu Domova pokojného stáří v Ostrově. Během pěti let díky rekonstrukci budovy vzrostla kapacita Domova, zlepšilo se zázemí a zkvalitnily služby. Oblastní charita Ostrov je rovněž provozovatelem Domova pokojného stáří bl. Hroznaty v Hroznětíně.

Kompostér pro Domov sv. Zity

Firma JRK, která se zabývá odpadovým hospodářstvím, darovala Domovu sv. Zity kompostér.

Zástupce firmy besedoval s klienty Domova na téma snižování množství směsných komunálních odpadů, které se děje především podporou domácího kompostování, předcházením vzniku a zvyšováním míry třídění odpadů.

Zástupce firmy zprovoznil darovaný kompostér a vysvětlil systém kompostování. Klienti a zaměstnanci se domluvili, že přebytečný kompost budou poskytovat dalším zařízením Městské charity Plzeň.

Miroslav Anton

Kostelík U Ježíška v Plzni

KOSTELY OJEDINĚLÝCH ZASVĚCENÍ V PLZEŇSKÉ DIECÉZI

Svátek Jména Ježíš se slaví již od začátku 16. století a byla to iniciativa sv. Bernardina Sienského, jenž jej zavedl pro františkány. Od roku 1721 byl svátek rozšířen na celou církev. Jméno totiž není jen označením člověka pro rozlišení, Bible klade na jméno velký důraz, protože jméno představuje celou osobu. Známe-li něčí jméno, máme k němu lepší přístup a otevírá se nám možnost důvěrného vztahu s ním. Pojmenování se rovná dání existence. Bůh pojmenoval Adama a ten pojmenoval všechna zvířata. Rodiče pojmenovávají své děti. Bůh sám sobě dává jméno „Já jsem, který jsem“ a svému synovi dal jméno Ježíš.

Kostelík U Ježíška v Plzni je drobná stavba ležící za hlavním nádražím. Jeho dnešní podoba je dána dvojnásobným roz-

šířením malé kaple, která stála od středověku v údolní nivě řeky Radbuzy. Poprvé nechal kapličku zvětšit v roce 1746 primátor Pavel Helffer stavitelem Ondřejem Kondelem a malbami vyzdobit nejlepším plzeňským malířem Františkem Juliem Luxem. Na konci 18. století usedlost s kaplí koupila proslulá zvonařská rodina Pernerů. Ta ji dala v roce 1806 rozšířit do dnešní podoby přístavbou stavitele Antonína Bartha. Stavba tak získala zajímavý půdorys do tvaru písmene L s kůrem, vloženým mezi starší částí kaple a novou kostelní loď. V pozdějších letech kostelík upadal, až v roce 1918 v něm byly zakázány bohoslužby. Oprav se ujala v roce 1936 „Jednota pro záchranu kostelíka U Ježíška“ pod vedením známého plzeňského architekta Hanuše Zápala. Po

dalších skoro sedmdesáti letech se opět kostelík vinou lidské lhostejnosti ocitl na konci své existence a byl opraven z iniciativy „Spolku Vršíček pro obnovu památek“. V kostelíku je středem soška Pražského Jezulátka. Zachovalo se zde barokní vybavení a skříňové varhany, které jsou starší než kostelík, pocházejí ze 17. století. Nejbližší poutí zde bude v neděli 6. ledna v 16.30 v návaznosti na Tříkrálovou jízdu.

Svátkem Zjevení Páně, lidově zvaným svátých Tří Králů, slavíme přijetí Ježíše Krista. Je to připomínka skutečnosti, že se Ježíš zjevil pohanským mudrcům, kteří jakoby reprezentovali všechny nežidy, kteří kdy Ježíše přijmou. Nevíme, kolik jich bylo a jejich jména se objevila až ve 12. století. Že byli tři, je zřejmě pozdní konstrukce podle tří darů – zlata, kadidla a myrhy, které mudrci Ježíšovi přinesli. Při mši na tento svátek se žehná voda, kadidlo a křída, kterou si píší věřící na své domy K+M+B+ letopočet,

jako zkratku *Christus mansionem benedikat*, tedy *Kristus ať žehná přibytku*.

Kostel Zjevení Páně ve Stanovicích byl postaven v roce 1678 na místě gotického kostela, který je prvně zmíněn v konfirmačních knihách roku 1363. V 16. století sloužil nekatolíkům a až teprve od roku 1725 se stal znovu farním.

V roce 1904 kostel vyhořel, bylo zničeno celé jeho vybavení a velmi starý zvon z roku 1508.

Raně barokní kostel je jednoduší s nízkou věží v západní části půdorysu kostela. Na valbové střeše je věžička, při severní straně presbytáře je patrová sakristie. Vnitřek je plochostropý, jen presbytář je sklenut valeňnou klenbou. Vnitřní vybavení bylo pořízeno po roce 1904 včetně varhan od Wilhelma Schussera.

Kostel byl po dlouhá léta předmětem péče farnosti a je v dobrém stavu.

Jan Soukup

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

Je to k nevíře, nedávno jsem si vykračovala do práce ve svetříku a najednou je tu prosinec. Mám ten měsíc ráda, hlavně z dob, kdy jsme měly v Plzeňských panenkách nesmírně krásné adventní a vánoční programy. Setkání maminek s dětmi nebrala konce a všude voněly tújové navinuté korpusy a perníkové korpusy a citrónová poleva. Jak praví rčení, krása střídala nádheru a tyto chvíle si ustlaly v mé prosincové duši už napořád. Všechno dobré, co jsem se naučila při společném slavení a tvoření, teď přináší ovoce u vnučátek. Už chystám formičky na těsto, zpod domácí skryše jsem vylovila korpusy a bodce a svíčky krásných barev a šité ozdoby a všechno, co je potřeba na adventní věnce a pečení perníčků. A nemohu se dočkat chvíle, kdy se ručky našich vnučátek ponoří do té vší nádhery a budou pomáhat navíjet věnec a lepit na něj všechno, co jim přijde pod ruku. Čas milosti a láskyplné blízkosti je tady. Když jsme spolu, tak se to nikdy neobejde bez koled. Od začátku prosince si zpíváme adventní písničky, někdy pořád dokola ty samé, skoro jako v obchodcích. Doma to má ale nějaký jiný náboj. Mezi adventními písněmi jsem objevila jednu adventní německou píseň, která mi úplně vehnala slzy do očí. „Roztrhni, Pane, nebesa, pozvedni, kde co poklesá. Odemkni dveře oblohy, ať vejde ubohý.“ Dojala mě hlavně poslední strofa. ..“ať vejde ubohý“. Přepadla mě myšlenka, nějaký intenzivní pocit, že jsem také ubohá, křehká a zranitelná a toužím být pozvednuta. A pak přišlo jako blesk poznání. Vždyť být ubohá znamená vlastně být u Boha. Být u Boha znamená nesmírnou úlevu a veliké štěstí. Být ubohá u Boha znamená výhru, výsadu bezpodmínečné lásky a bezpečí. No, to je teda bomba. Pro mě a pro každého z nás roztrhne Pán nebesa, pozvedá, co poklesá, abychom byli u Boha. Děkuji za slova adventní písně, která zasela do mého srdce úžas a radost z Boha.

Novinky nejen z Karmelitánského knihkupectví.

V listopadovém zpravodajství jste zaznamenali, že sháníme do knihkupectví posilu. Ke dni 30. 11. 2018 ukončila pracovní poměr Jana Hricová a vrací se na Slovensko do svého rodiště. Vy, kteří jste přáteli Jany, to jistě víte, a měli jste možnost jí vyjádřit své díky a svou přízeň. Ale mnozí z vás jste znali Janu jen z obchodu, kde se vám s láskou a pečlivostí věnovala. Pokud jí chcete něco vzkázat, nebo vyjádřit svou vděčnost, můžete napsat na adresu: plzen@kna.cz a vaše zprávy jí budou doručeny, aby se mohla potěšit. V prosinci se budete v obchodě vídat s mladými milými brigádnicemi, Barborou a Alžbětou, které se vám s chutí a laskavostí budou věnovat. Věřím, naši milí věřící zákazníci, že společně zvládneme všechny situace spojené s novými změnami a že si nákupy a výběr knih užijete naplno.

Knižní adventní a vánoční nabídka z Karmelitánského knihkupectví

vaný Katechismus pro děti. Předmluvu sepsal papež František a vyzývá v ní rodiče, aby pomohli dětem objevit Ježíšovu lásku a předat jim víru, kterou oni sami přijali od svých rodičů. Další novinka, ZPÍVÁNÍ U JESLIČEK, noty a slova známých i neobvyklých koled, velmi pěkně sestavených a vhodných do každé rodiny, kde to o vánocích žije, kde se zpívá. Kniha s názvem BŮH JE TADY z nakladatelství Portál srozumitelným a poutavým způsobem klade důraz na znamení přirozeného světa, (světlo, radost, setkání) která vedou dítě k uvědomění si spirituálního přesahu v každodenním životě. Další titul ČEKÁNÍ NA VÁNOCE patří mezi neodolatelné průvodce adventní dobou. Nevšedně začíná prvním příběhem od Abraháma, přes další zásadní biblické postavy až k Janu Křtiteli a pak ten zázrak Narození Ježíše a vše, co následovalo. Nádherné ilustrace a zajímavé pojetí prožití adventního času... Posoudíte sami, až knihu vezmete do ruky. Vzhledem k široké nabídce novinek všeho chuti nemohu představit všechny knihy, a tak nezbyvá nic jiného, než že se přijdete osobně přesvědčit do Karmelitánského knihkupectví v Solní 5, Plzeň.

OTEVÍRACÍ DOBA V PROSINCI

Pondělí až čtvrtek: 9.00 - 18.00 hod

Pátek: 9.00 - 16.00

Sobota 22. 12.: 9.00 – 14.00

Od 24. 12. do 8. 1. bude v Karmelitánském knihkupectví zavřeno z důvodu čerpání dovolené a povinné inventury. Prosíme všechny duchovní, pastorační pracovníky, a vás, kteří zajišťujete hostie, víno, svíčky a další potřeby k liturgii, abyste si nakoupili do 22. 12. a zásobili se až do začátku druhého týdne v led-

nu 2019. Větší objednávky vám připravíme, stačí poslat zprávu na email: plzen@kna.cz nebo na t. č. 602506287. Děkujeme za dosavadní příjemnou a vstřícnou spolupráci a těšíme se na setkání v obchodě.

Přednáška Zázraky Boží milosti

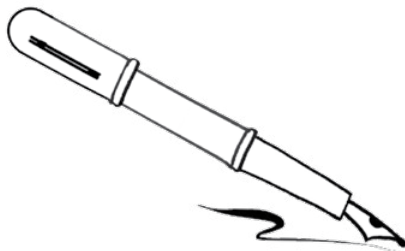
V pondělí 10. 12. v 19.00 hodin v učebně Biskupství plzeňského bude přednášet P. Bogdan Stępień, farář na téma ZÁZRKY BOŽÍ MILOSTI. V čase adventu se nechme pozvat do Božího konání v našem životě, které převyšuje naše chápání. Po přednášce bude zajištěn předvánoční prodej knih v učebnách. Přednášky připravuje Karmelitánské knihkupectví Plzeň ve spolupráci s Biskupstvím plzeňským a Místní skupinou České křesťanské akademie Plzeň.

Adventní prodej ve farnostech

V sobotu 1. 12. na faře v Rokycanech, můžete v čase od 10.00 do 13.00 hodin nakupovat nejen knihy Karmelitánského knihkupectví. V nabídce budou také dětské knihy, betlémy, adventní svíčky, kalendáře. Výběr bude bohatý a těšíme se na vás, že u nás nakoupíte krásné dárky pro své drahé.

V neděli 2. 12. nabízíme možnost adventního a předvánočního nákupu na faře v Klatovech od 9.00 do 15.00 hodin. V rámci adventního prodeje Karmelitánského knihkupectví můžete nakupovat nejen novinky KNA, najdete zde také krásné dětské knihy, betlémy, adventní svíčky, kalendáře. Bude z čeho vybírat a těšíme se na vás, že u nás nakoupíte krásné dárky pro své drahé.

*Za Karmelitánské knihkupectví
Majka Lachmanová*

Ples všech svatých v Nýrsku

Ve farnosti Nýrsko se v předvečer slavnosti Všech svatých konal ples. Začalo se v 17 hodin v kostele sv. Tomáše apoštola mší svatou zvlášť zaměřenou na děti. Děti byly již oblečeny tak, aby představovaly jednotlivé světce, které si vybraly za svůj vzor. S kostýmy si daly dost práce nejen ony, ale i jejich maminky a další členové rodiny.

Na závěr mše vyzval pan farář každého, aby se představil a ukázal svůj atribut, který světce charakterizuje. Společně se pak všichni pomodlili litanie ke všem svatým. Pan farář, který představoval svatého Františka z Assisi, pozval všechny na faru, kde následoval bohatý program. Cestu průvodu svatých ukazovala směřovka „Tudy do nebe“. Jenže u vstupu „do nebe“ čekal svatý Petr s klíči a vpouštěl dovnitř

jen po zodpovězení kontrolní otázky. V nebi pak vítala celá svatá rodina a následoval rej, při němž nechyběly soutěže a znalostní testy a stánek Občerstvení u Marty a Marie.

Děti se na ples dobře připravovaly, zvláště v hodinách náboženství, takže soutěžní otázky pro ně byly zábavou, pobavili se i přítomní dospěláci. Na závěr pak soutěžní týmy hádaly příběh z Bible, který jeden z nich maloval na tabuli.

Zbývala ještě tombola. A protože jsme byli v nebi, všechny lístky byly vyhrávající a děti si odnesly malé dárky, ze kterých měly nemalou radost. A s požehnáním pana faráře se odebraly zpět do každodenního života. S přáním účinkujících i organizátorů: za rok nebo i dříve zas. *Účastníci plesu*

Napsali jste nám

Z diáře biskupa Tomáše

- 30.11.– 2.12. **Pernink**, rekolekce pro diecézi
- 2.12. 18:00 **Plzeň**, nám. Republiky, slavnostní rozsvícení vánočního stromu
- 3.12. **Plzeň**, biskupství, schůze vikářů a Kněžská rada
- 6.12. **Plzeň-Litice**, team building pro zaměstnance biskupství
- 10.12. 9:30 **Rokycany**, nemocnice, žehnání provizorních prostor Hospiciu sv. Lazara
16:00 **Plzeň**, ZČU, přednáška pro studenty
19:00 **Plzeň-Lobzy**, salesiánské středisko, moderovaný rozhovor v rámci setkání salesiánských dobrodinců
- 13.12. 9:00 **Plzeň**, radnice, slovo k novým zastupitelům
14:00 **Plzeň**, Jiráskovo nám., návštěva Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny
- 14.12. 11:45 **Plzeň**, lékařská fakulta, přednáška pro studenty „Kořeny evropských etických hodnot“
- 15.12. 14:00 **Rokycany**, kostel Panny Marie Sněžné, mše s udělením akolytů
- 16.12. 9:15 **Plzeň**, biskupství, setkání se zájemci o křest
10:30 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, mše sv. s přijetím do katechumenátu
15:30 **Praha**, Obecní dům, Slavnostní shromáždění – 100 let ČCE
- 17.12. 18:00 **Plzeň**, Parkhotel, galaveče „Kouzlo Vánoc“
- 18.12. 18:00 **Plzeň**, Dům hudby, Husova 30, benefiční aukce Na plzeňské paletě
- 22.12. 15:00 **Plzeň**, ZOO – statek Lüftnerka, slovo k živému Betlému
- 23.12. 8:30 **Spálené Poříčí**, kostel sv. Mikuláše, mše se svěcením oltář
10:30 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, mše sv. s přivítáním Betlémského světla
15:00 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, adventní půlhodinka
- 24.12. 12:00 **Plzeň**, biskupství, setkání s osamělými
24:00 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, půlnoční bohoslužba
- 25.12. 10:30 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, pontifikální mše svatá
16:00 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, pontifikální nešpory
- 31.12. 16:00 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, mše na zakončení roku
- 1.1.2019 10:30 **Plzeň**, kostel Panny Marie Nanebevzaté, pontifikální mše svatá

Z diáře emeritního biskupa Františka

- 2.12. 15:00 **Třeboň**, mše sv. na poděkování za 20 let EXODU
- 3.12. 19:00 **Plzeň**, kostel Nanebevzetí Panny Marie, rořáty v koncertním provedení
- 5.12. 17:00 **Plzeň**, kostel Nanebevzetí Panny Marie, vzpomínková mše sv. za prof. Marii Helmovou
- 9.12. 15:00 **Plzeň**, kostel Nanebevzetí Panny Marie, duchovní slovo při Adventním koncertu
- 13.12. 18:00 **Plzeň - Litice**, rozsvícení vánočního stromu
- 23.12. 10:30 **Chlumčany**, mše sv. s požehnáním kaple po opravě
27. - 29.12. **Budapešť**, setkání efesinů Hnutí fokoláře

